MONSEYEDITION הדלקת גרות שבת – 7:07 זמן קריאת שמע/ מ"א - 9:10 זמן קריאת שמע /הגר"א – 9:46 סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:50 זמז לתפילת מנחה גדולה – 1:31 טקיעת החמה טבת קודטי – 7:26 מדצט"ק צאת הסכבים – 16:8 צאה"כ / לרבינו תם – 8:38

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

שבת קודש פרשת ויקרא – ז' ניסן תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Vayikrah - April 5, 2025

מוזכר ענין הקריאה של חיבה שהם נזקקים לה.

נקודה זו צריכה לשמש כיסוד לכל הורה ומחנר. עליהם לדעת כי כל מהותם של הבנים והחניכים תלויים במידת החיבה הניתנת להם. כשרואים הבנים והחניכים שההורים והמחנכים מעריכים אותם ומחבבים אותם הם מתעודדים להתמיד בלימודם וזוכים להתעלות במעלות התורה והעבודה. לא כז כשאיז מגלים להם חיבה. אז אינם רואים סיבה להתאמץ ולנצל את כשרונותיהם. ובפרט החלשים היודעים מר ערכם המה יכולים להישבר ממצבם. בהבינם שבצדק אינם ראויים להערכה, ואשר על כן אינה ניתנת להם, ואם כן מה להם ולישיבה בבית ה', ולפעמים מגיעים הדברים שבחורים ואברכים מעדיפים לבלות את ימיהם במשא ומתז. מבלי לחסות כלל בצילה של תורה. ולפעמים מצבם מתדרדר ביותר עד שעוזבים לגמרי את הדרד המסורה מדור דור, ואילו היו זוכים לטיפה של חיבה היו הדברים מטודדים אותם. וגם אם לא זוכו על ידה להצלחה יתירה. לא ימאסו בישיבת בית המדרש. ועצם שהייתם ביז כותלי בית המדרש תעשה בהם רושם להחזיק מעמד בדרכי התורה והמסורה.

וכבר האריר הרמב"ם (סנהדריז פרק י). במשנה ד'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא' וכו'. שצריכים לחלק לקטנים מעדנים ודברי מתיקה. כדי להמשיכם לתורה ולמצוות, ונעתיק כאן קצת מדבריו הנחמדים שם: שים בדעתר. כי נער קטן הביאוהו אצל המלמד ללמדו תורה. וזהו הטוב הגדול לו לעניו מה שישיג מו השלמות. אלא שהוא. למיעוט שניו וחולשת שכלו. אינו מביז מעלת אותו הטוב ואל מה שיגיעהו בשבילו מז השלמות. ולפיכר בהכרח יצטרר המלמד שהוא יותר שלם ממנו שיזרז אותו על הלימוד בדברים שהם אהובים אצלו לקטנות שנותיו. ויאמר לו: קרא ואתז לך אגוזים או תאנים ואתן לך מעט דבש, [ומאריך שם, שענין זה הוא היסוד של תורה שלא לשמה'. אר המטרה בזה לזרזו ללימוד התורה! אכז. אצל קטנים עושים זאת באמצעות 'דברי מתיקה', ואילו נערים זקוקים לדיבורים מתוקים וקריאות של חיבה. עני שנאמר בו (ויקרא ה. יא): "ואם לא תשיג ידו וגו'. עשירית האיפה וגו'". ועוד מסולת נקיה הוא אלא ודאי שהוא כשיעור מנחת עני". עכ"ל הזהב של רש"י. וכ"כ **השבלי הלקט** (סדר פסח סימז ריח): שנקרא לחם עוני לפי שאין לשין אותו אלא כשיעור קרבן עני דהיינו עומר שהיא עשירית האיפה. והק' **הריטב"א** דמה עניו שיעור זה אצל מצה עיי"ש. וכבר הק' הריטב"א דמה ענין שיעור זה אצל מצה עיי"ש.

ונראה לבאר דברי רש"י דהנה ידוע שמצה מורה על הבטחוז בהשי"ת. ידוע דברי הזוהר שמצה הוא - "נהמא דמהימנותא" - "לחם של אמונה". והמצה מורה על מדת הבטחון שהיה לכלל ישראל כשיצאו ממצרים. וידועים דברי חז"ל בענין גודל מדת הבטחוז שהיה לכלל ישראל. דכתיב "וגם צדה לא עשו להם" (שמות יב. לט) וז"ל **רבינו בחיי**: "הגיד הכתוב מעלתם של ישראל. כי האמינו בה' ובמשה עבדו. ולא אמרו איר נצא אל המדבר הגדול והנורא בלא צדה. והנה זה גודל מדת הבטחון, ועל זה הקרוש ברוך הוא משבחם ע"י הנביא, הוא שאמר: זכרתי לך חסר נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", עכ"ל.

הרי המצה מורה על גודל מדת הבטחוז שהיה לכלל ישראל. שיצאו ממצרים הגם שלא ידעו מהכין יהיה להם מה לאכול. ובטחו בהשי"ת, שיפרנסם. וא"כ י"ל דזהו כוונת רש"י. שמצה הוא כשיעור קרבז עני. שכל זה מורה על מדת הבטחוז בהשי"ת. דמנחת עני מורה על בטחוז כנ"ל - וגם המצה מורה על מדת הבטחוז!

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאחל מועד לאמר ... (א-א) - דברי חיבה כדרך להצלחה בתורה

רש"י: לכל דברות ולכל אמירות ולכל צוויים קדמה קריאה. לשוז חבה. לשוז ablaשמלאכי השרת משתמשים בו, שנאמר: וקרא זה אל זה, אבל לנביאי אומות העולם גלה עליהן בלשוז עראי וטומאה. שנאמר: ויקר אלהים אל בלעם. הנה דיבור זה הוא הדיבור הראשון הכתובה בתורה אחר הקמת המשכז, ולכך ציין בו הכתוב ה'קריאה' אל משה קודם הדיבור. כדי להקיש אליו את כל הדברות והאמירות הבאים אחריו שכולם היו מתור 'קריאה' תחילה, וביקש רש"י להביז למאי נפ"מ אם קדמה קריאה או לא? והשיב, שהקריאה הוא 'לשון חיבה', ורצה הכתוב לגלות שכל הציוויים נאמרו משה מתור גילוי חיבה. כדי שגם אנו נתבונו בדרכו של השי״ת ונלמד ממנו את הדרך בה נצליח ב'הרבצת תורה לתלמידים', שתהיה מתוך גילוי חיבה. כי אין דברי זורה מתיישביז על לב התלמידים אא"כ אהובים הם לפני רבם. אז מכירים הם שרבם זלמדם תורה כדי להטיב עמהם. ומתרצים להטות אזניהם לדבריו. חיבה זו צריכה יזוק מידי יום ביומו. תמיד מוטל על הרב לגלות שאהבתו לתלמידיו עומדת בתוקפה. במו שנהג הקב״ה בכל הדברות והאמירות. תמיד הקדים קריאה של חיבה למשה.

בנוסף עלינו לדעת שחיבה זו צריכה להינתן לכל תלמיד ותלמיד. ואיז זה אמצעי ק לעודד את החלשים או הבינוניים אלא גם המצטיינים שדעתם יפה צריכים להריאה של חיבה כדי לדרבו אותם לתורה. שכו מי לנו גדול ממשה רעיא מהימנא. שנאמר עליו (דברים לד, י): 'ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים'. ואע"פ כן ראה הקב"ה לנכון להקרים לו קריאה של חיבה. דבר זה יכול לשמש גם כן כטעם למנהג ישראל שמתחילים עם תשב״ר ללמוד ב׳פרשת ויקרא׳. כי בה

ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חמא עשירת האפה ... (ה-יא) – המצה הוא לחם של אמונה

תב **האבז עזרא** ששיעור זה של "עשירת האיפה" הוא - "מאכל לאיש אחר ביום" אחר". וזהו שיעור של קרבנו של עני. ומצינו שיעור זה גם גבי המז. שנפל המז. עשירת איפה לכל אחר ואחר. וצ"ב במהותו של שיעור זהו. מדוע זהו השיעור של קרבז עני. גם איזה קשר יש עם המו שנפל מו השמים?

ונראה לומר בעזרת השי"ת. דיש כאו לימוד נפלא. שהתורה הקדושה בא ללמד העני יסוד גדול. שהרי איז לעני זה פרנסה בהרחבה. ועל זה אנו אומרים להעני שיתחזק טאמו בהלימוד של ירידת המז. והיינו לבטוח באמת בהשי"ח. שהגם שאיז לו יותר מפרנסת היום, מכל מקום יבטח בהשי״ת שיפרנסו, בפרנסת מחר. וכמו שאמרו חז״ל. "מי שברא יום – ברא פרנסתו". ומטעם זה השיעור של קרבן עני הוא השיעור של המן

ויש להוסיף עוד על זה, דזהו הלימוד של "המצה". דפי' **רש"י** (בהגדה של פסח) הא חמא עניא - למה קרו לה עני. לפי שהיא עשירית האיפה דגמרי לה מעומר שהוא ית האיפה, דכתיב ביה (שמות טז, לו): "והעומר עשירית האיפה היא". והוא מנחת

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Tips for Pesach Preparations (6)

Special Circumstances Next Shabbos. This year, 5785, Erev Pesach coincides with Shabbos Parshas Tzav. The following is a list of suggestions for this unique time-period:

- 1) Next Friday, the day before *Erev Pesach*, one should open all bottles, boxes, containers, etc. that the household will need for the three days of Shabbos and Yom Tov. It is not a real Erev *Pesach* so one can take a haircut and cut nails the whole day.
- 2) Before *Shabbos*, one should select all the full and broken matzos that he will need for the Seder in order to save time on the *Seder* night and be able to start promptly. This is important so the children should not get tired, etc.
- 3) If one is eating the *Shabbos* meals at a different table other than the Seder table, he should prepare the actual Seder table with cushions for Haseiba before Shabbos.
- 4) Before Shabbos, calculate carefully how much challah will be needed for the Shabbos meals and dispose of the rest. If someone miscalculated and on *Shabbos* finds himself with too much challah there are a few options. One can break it into small pieces or crumbs [there is no prohibition of Tochen grinding - on bread made from grain that has already been ground] and flush it away. One should consult his Rav if the YAKNEHAZ Kiddush - Havdalah is recited.

מאת הגאון מו"ר הדב ברוך הורטפלר טלוט"א, ראט כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס

local way of selling Chometz would permit him to just put the challah away with the chometz that was sold to the gentile. One could also put it into a public garbage can if available.

- 5) On Shabbos, it is better to break the challah by hand than cut it with a regular *challah* knife because it leaves less crumbs.
- 6) After finishing with all the *Chometz*, all the men and ladies should say the Bitul Chometz in a language they understand. If they don't understand each word but they know that they are anulling the *Chometz* and making it ownerless, it is valid.
- 7) Even if one split up his morning bread meal into two to fulfill Shalosh Seudos [according to a minority opinion], one should still eat again after the time for Mincha arrives, to fulfill the mitzvah according to more opinions. Meat, fish, or at least fruit and vegetables, is fine. Just as one should preferably eat a bit more than an egg volume or at least half-an-egg volume by regular bread Shabbos meals, the same would be true when eating these foods. Shehakol cakes are like fruit and vegetables for this seuda shlishis.
- 8) When Shabbos is over and the men are still in shul, ladies can say "ברוך המבדיל בין קודש לקודש" and start Yom Tov preparations.
- 9) The first of the four cups of wine at the *Seder* is not only used for *Kiddush* like we do all other years; it is also used for *Haydalah* and

כין הריחיים – תבלין מדף היומי – סנהדרין קד.

ברא מוכי אבא' - The *Gemara* says that ברא מוכי אבא, a (righteous) son can be a merit for the father, but אבא, a (righteous) father cannot be a זכות to save a son. The *Gemara* expounds from a *pasuk* that אברהם can't save ישמעאל and ישמעאל can't save מ**הרש"א**. The מהרש"א explains; even if the father is a year, usually the parent wants better for his son. So, if the arturns out to be a just it is because the father wants better for his son. So, if the arturns out to be a him, so he is rewarded. However, if a father is a צדיק but the son is a אברבה. can't help the son. אברבה. The son had a יכות sa a role model yet still chose to be a ב"ב איז tells us that he did ישמעאל need saving? The *Gemara* [ב"עץ יעקב] עץ יוסף tells us that he did תשובה? He answers א"א, the *Gemara* means that א"א can't save the children of ישמעאל. This is what is meant, אה"ג, דעטרת זקנים בני בנים. עד ,explains: ותפארת בנים אבותם" can be מגיו on his אב all the way up to his father's father. אד בוים אבותם" אברהם אבינו. means a father is not אברהם אבינו. for them, rather the בים אבותם is only אברהם אבינו.

The עינו explains the reason a father is not צדיק. he would not עינו explains the reason a father is not צדיק. he would not be inclined to do cuc, but rather rely on this father's more. In contrast, since the norm is that a father dies before his son, he won't rely on his son remaining a צדיק. so he will continue to do his own מעשים טובים. Another reason, is that a father is usually הכיכיז his son, so he shares in his א זכותים, but a son is not ושאלה תי"ב) a father. ושאלה תי"ב שו"ת תורה לשמה was asked by someone who lost both his parents within the same year and wanted to know if his saving כדיש can be a זכות for both, or should he say שוליש which would be for one parent and hire a stranger to also say and that would be for the other parent. He answers that since we say ברא מזכה אבא there would be no תועלת for a stranger to say it. He brings the מ**גר אברהם** that if there are no children available to sav אוי קדיש it would be better for the children to pay someone to say מגר אברהם have someone say it for free. Because being paid by the children could be considered as if they said it themselves.

The כי תבוא] savs: when a person completes his תפקיד in life, his days are complete. If he now has more children, since he is needed to be מחנד them. he will remain alive longer. Some sav this explains why the pasuk that's said after Hallel. אברהם בא בימים נה' ברד את" and had fulfilled his באבימים was another son. so even though איברהם בכל" and had fulfilled his "בכל" since he was blessed with "בכל", a new son, he was granted longer life to complete his new mission

R' Naftali Tzvi Yehudah Berlin zt"l (Ha'amek Davar) would say:

"When a person brings a female goat sacrifice, he causes himself embarrassment for all who see know that he is doing it to atone for his sins (סוטה לבי). Although he has an alternative - he can offer a lamb - he accepts the shame. On this, the Torah says, 'He shall be forgiven' - for all his sins. His added shame causes that all his sins are now forgiven.'

A Wise Man would say: "Strong minds discuss ideas, average minds converse about events, weak minds talk about people.

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

BE HAPPY With the Special Relationship That תפילה Brings ... Be M'Kabel to Protect It!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

לעי"נ האשה החשובה סבתי מרח רחל לאה בח ר' אריה זאב ע"ה הופמו * נפי ז' ניסו תשס"ח י תנצב"ה

יהקריב מובח השלמים וכו' והקמירו הכהן המובחה לחם אשה לה' ... (ג-מיא)

The major difference between the korban olah and the korban shelamim is the fact that the olah is offered totally to Hashem while the shelamim is shared by all parties involved. The olah stresses the gap between Hashem and man, is burned entirely on the altar, and rises to the heavens. Man has no part in it: he cannot partake of it. It belongs to the divine. The *olah* atones for man's imperfections. Man's faults and shortcomings distance him from the Almighty. He senses his many faults and weaknesses and realizes his minuteness when standing before *Hashem*. He approaches *Hashem* in total submission, with a sense of awe and fear. The *olah* represents the worship of *Hashem* with *Yirah* - with awe and fear. The *shelamim*, by contrast, represent closeness between man and Hashem. It is a banquet, a shared meal in which Hashem, the kohen and the one offering the sacrifice each partake in a part of the animal. The Torah calls this "Lechem Isheh" - a food offering, the food of Hashem since man also partakes in this special feast. Man can achieve this sense of closeness with Hashem only when he is in an elevated spiritual state. When he is "Shalem" - complete and perfect, he is worthy of sitting at Hashem's table. Through man's cleaving to *Hashem*, he achieves this state of perfection. The *shelamim* represents serving *Hashem* with *Ahava* - with love.

In this vein, **R' Shlomo Price** zt''l recalled a beautiful parable with an inspiring message for life. One bright day, a woman walked out of her house and saw three men with long white beards sitting in her front yard. She didn't recognize them.

"I don't think I know you," she said to the men, "but you must be hungry. Please come in and have something to eat."

"Is the man of the house home?" they asked. "No." she replied

"Then we cannot come in," they replied. "It would be inappropriate."

In the evening when her husband came home, she told him what had happened.

Her husband was surprised. "Please go tell them I am home and invite them in."

The woman went out and invited the men in.

"We do not go into a house together," they replied.

"Why is that?" she asked. She was truly confused now.

One of the old men explained, "His name is Wealth," pointing to his friend, "and he is Success," pointing to another one, 'and I am Love."

Then the old man added, "We want to make you and your husband an offer. So please go in and discuss with your husband which one of us you want in your home."

The woman went inside and told her husband what was said. Her husband was overjoyed.

"How nice," he said. "Since that is the case, let us invite Wealth. Let him come in and fill our home with wealth!" His wife disagreed. "My dear, why don't we invite Success?"

Their daughter-in-law was listening from the other corner of the house. She jumped in with her own suggestion.

"Would it not be better to invite Love? The entire home will then be filled with love!"

"Let us heed our daughter-in-law's advice," said the husband to his wife, "Go out and invite Love to be our guest."

The woman went out and asked the three old men, "Which one of you is Love? Please come in and be our guest."

All three old men smiled. Then, the one called Love got up and starting walking towards the house. The other two also got up and followed him inside.

Surprised, the lady of the house asked Wealth and Success, "I only invited Love; why are you all coming in?"

The old men replied together, "If you had invited Wealth or Success, the other two of us would have stayed out, but since you invited Love, wherever he goes, we go with him. Wherever there is Love, there is also Wealth and Success!"

מלתיך וובחיך לא כבדתני לא העבדתיך A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY במנחה ולא הוגעתיך ... (ישעי 'מג-כג') או האדור הצבר על הפטרות ואים או A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY במנחה ולא הוגעתיך ... (ישעי 'מג-כג')

Klal Yisroel from exile when the time is right. But now, he confronts the nation with a different issue - accusing the Jewish people of failing to be consistent in their sacrificial service. But surely if the nation stopped bringing sacrifices altogether, *Hashem* would be quite angry. Yet, the words of it being an obligation to that of a free-will offering. Yeshaya HaNavi don't seem so harsh.

R' Hersh Mizrachi shlita explains that Rashi gives us a deeper insight into this. While the nation never willingly stopped bringing korbanos, there definitely was a lack of enthusiasm amongst the people. They did not entirely believe in the institution and saw it as merely a burden. Instead of standards just so His children can meet them.

Until this point in Sefer Yeshaya, the Navi discussed getting angry and destroying His nation, Hashem lowered the various unique methods *Hashem* intends to deploy to redeem bar to a lesser degree. In fact, *Hashem* declared, "I have not burdened you with grain offerings, nor wearied you about frankincense." This was a direct result of Hashem lowering the standards and it finally reached a critical point where Hashem was willing to change the entire institution of korbanos from

> Sadly, even after lowering the standards to a much lower degree, the Nation still could not be brought to understand the importance of sacrifices and how it affected their relationship with the Almighty. Indeed, how careful must we be to always maintain high standards and not force *Hashem* to lower these

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית. אלקיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח ... (ב-יג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

One of the required components of each korban is salt. **Rashi** cites Chazal who said that as early as during creation, when *Hashem* separated the upper and lower waters, He promised then that salt would again return to the heavens, via the *korbanos*. Nothing is coincidental. There must be a lesson to be derived from salt - a sacrifice correlation.

Sorrowfully, the notion of korbanos is foreign to us, but according to many Rishonim, conceptually, its purpose is to bring us closer (קרבן = קרבה) and restore our relationship with Hashem. Sometimes, due to the הסתר פנים, we have become complacent living without that bond. The מלח teaches us how important and priceless that connection really is.

Before ששת ימי בראשית, salt was in close proximity to HaKadosh Baruch Hu. Then, Hashem formed the waters below distancing it from Him. The salt was really sad to now have a somewhat diminished G-dly relationship, and in the way of consolation, Hashem promised the salt that they would once again be reunited. "על כל קרבנד תקריב מלח" was instituted all because of the *ratzon* to be closer to *Hashem*. Thus, *korbanos* and are in sync and harmoniously impart this concept.

There's another *machshava* to be learned from מלח. Salt, by nature, has the innate trait to act as a food preservative. At times we have a fleeting inspiration, and before we know it, it's gone. The avodah is to retain, preserve, and hold on to that . Perhaps that's what מלח teaches us. Your korban, your desire to be close, must be accompanied by salt, with the strength and conviction of preservation and perpetuation. Even today, Chazal were מתקן to use salt during our seudos, because this principle is timeless.

Bezras Hashem, may we very soon be zoche to be מקריב and until that time, let us keep our מקריב and until that time, let us keep our התעוררות and our strong inspiration intense and strong, while constantly striving to improve.

משל למה הדבר דומה

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' ... (א-ב)

משל: A man once came to the **Amshinover Rebbe** zt"l and began to cry. "I left Auschwitz," hes said, "but Auschwitz has never left me!" As the Rebbe mulled over how to respond, **R' Yisroel Alter** *zt"l*, otherwise known as the **Beis Yisroel** of Ger, walked into the room. The *Amshinover* Rebbe turned to him and repeated, "This Yid says he left Auschwitz, but Auschwitz has never left him."

The Beis Yisroel, known for his sharp and keen understanding of every fellow *yid*, nodded softly. "I also lost my family in Auschwitz," he said. Then suddenly, he turned to the man and in a stern voice demanded, "Give me your hat."

"My hat?" asked the man cautiously.

"Yes, give me your hat," said the *Rebbe*.

The man, a bit taken aback, hesitated but then handed it life "anew," May we merit this opportunity again soon!

over. The Beis Yisroel took the hat, threw it on the floor, and pronounced, "This hat is in Auschwitz. Leave the hat here. Walk out of the room and start your life anew!"

"But ... I need my hat?!" the man retorted.

"No, you don't! Your hat stays in Auschwitz!" The man walked out without his hat - and into a brand new life.

במטל: The idea of korbanos is similar. A person committed an sin, an offense to *Hashem* and feels awful about it. Says the **Yismach Moshe**, this individual is now commanded to bring an animal to the *Bais HaMikdash* and observe its offering. He needs to examine how this animal is being slaughtered and burned for his sins. When the reality sinks in, he will come to tearful sincere teshuvah, the ultimate goal of the korban. Then he will be able to leave the korban behind in the Bais HaMikdash and walk out with a clean conscious and continue

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם ... (א-ב)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

In Parshas Vayikrah, we are introduced to the concept of korbanos. The question is, what is the purpose of bringing animal sacrifices? Hashem definitely does not gain anything from it, as it says, "אם צדקת מה תתן לו" (Iyov 35:7). So, what is the point?

Explains the **Ramban**, that in truth, it is the one who sins who deserves to be punished and burned for his crime. Only, that Hashem, in His infinite mercy, allows the man to bring an animal instead and burn it in effigy. Thus, says the Ramban, as his korban is being sacrificed, the sinner should contemplate that it is he who should have been slaughtered, whose body should be cut up and burned, his blood sprinkled to atone for his sins! In this way, the person will come to full *teshuvah*, and merit forgiveness.

Now, we say in *davening*, "ושם נעבדך ביראה" - that the *Bais HaMikdash* should be rebuilt, and the *Avodah*, restored. However the tefillah describes the avodah as being related to virah, to fear. According to the Ramban, that makes sense, as indeed, the whole purpose of the korbanos was to evoke one's fear of judgment and repentance. However, elsewhere, by Mussaf, we daven and say the words: "ואת מוסף יום ... הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה" - describing the avodah as one of ahavah, of love, rather than fear. This seems to contradict the previous *tefillah* which seems to indicate the opposite.

But the truth is that there is no contradiction at all. When it comes to the avodah of the korbanos in general, certainly the underlying purpose to all of them is *yirah* and *teshuvah*. But when it comes to the *Korban Mussaf* in particular, writes the **Sefer HaChinuch**, we bring this special korban on Shabbosos and Yamim Tovim for another purpose: to inspire us to remember all the kindness that *Hashem* performed for us on those days - on *Shabbos*, we are reminded of the double portion of *mann* that Bnei Yisroel received; on Sukkos, of the ananei hakavod, the clouds of glory; on Pesach, we remember the magnificence of Yetzias Mitzrayim - and so on and so forth. This, then, is certainly an avodah of ahavah.